

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó: laptulajdonos.

Szerkesztőség: Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház. (emelet).

Kiadóhely: Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legmérszelebbebb árszámítás mellett vétetnek fe

Egyes szám 4 kr.

Visszautasítás.

Debreczen, augusztus 8.

Ausztriában, úgy tetszik nekünk, egy éhes farkas szabadult el, mely dühtől tajtékozva neki ront Magyarországnak s arra akarja rávenni, hogy pártikulárisztikus érdekeket szolgáljon. Szakadatlanul és jó hangosan lármáznak a nemzetiségek, hogy tekintettel arra, hogy a monarchia fennállása forog veszedelemben, Magyarországnak nem szabad az osztrák németeket magukra hagyni, meg kell mentenie az osztrák alkotmányosságot, — így üvölt az egyik tábor; nem szabad a szlávok ellen fordulnia, — zug a másik. Ha ezer keze lenne is Magyarországnak, mind tele lenne dologgal, ha csak egy részét akarná is teljesíteni azoknak a követeléseknek, melyeket a Lajtán túl hangoztatnak és folytonosan rendszert és elvet kellene változtatnia, ha mindazoknak eleget akarna tenni, akik szorultságukban hozzá és közvéleményéhez fordulnak támogatásért.

Magyarország nyugodtan áll ezzel az ostrommal szemben és mint erős szikla-vár nyugodtan engedi maga felett elvonulni a vihart; szilárdan és tántoríthatatlanul áll a törvény alapján és erős kormánya védi azt az érdeket, mely őrizetére van bízva: a magyar nemzet érdekét.

Az ut, melyen a magyar kormánynak haladnia kell, pontosan ki van jelölve; azon változtatni nem fognak, de nem is lehet. Az események zavarában egy dolog

eddig tökéletesen tisztázódott: a közgazdasági szerződés a monarchia két állama közt az eddig követett uton nem jöhet létre és az osztrák alkotmány 14. paragrafusa alapján nem szerződünk. De ezenfelül előállt az a megmásíthatlan szükség, hogy a közgazdasági viszonyt a két állam közt rendezni kell s nem szabad erőszakosan olyan állapotot teremteni, mely sem Ausztria, sem Magyarország érdekében nincs, hanem mind a két államot beláthatatlan zavarokhoz vezet és vésszes válságokba döntheti.

Mind a két fél által elismert tény az, hogy a külön vámterület mind a két államnak kárára lenne és a higgadt elemek innen is túl is a leghatározottabban óvakodnak az arra célzó irány ellen. A magyar kormány kijelentette, hogy az önálló magyar vámterületet csak ultima ratio-nak tekintheti, azt csak úgy fogadja el, ha reája tukmálják; Ausztriában meg a kereskedelemügyi miniszter lépett fel mint legkomolyabb és leghivatottabb szószólója a közös vámterületnek, amelynek összeomlásával alaperősségeiben ingattatnék meg az osztrák-magyar monarchia nagyhatalmi állása, a dualizmus és mind a két fél államisége.

Miután tehát pontosan meg van jelölve a cél, melyhez iparkodni kell, melyet báró Bánffy miniszterelnök, a törvény alapján állva, okvetlen el akar érni, majdnem közönyös a mellék körülményeket vizsgálni és az akadályokra ügyelni, me-

lyek ellen állnak. Ezeket az akadályokat le kell és le fogják győzni. Magyarország az 1867: XII. t. c. alapján létre akarja hozni a közgazdasági szerződést és e kérdés megoldásánál sem a németekre, sem Ausztria egyéb nemzetiségeire nem lehet tekintettel.

Ezek a pártikulárisztikus pártárnyalatok végezzék el a saját lelkiismeretükkel és a saját meggyőződésükkel, hogy minő állapotokat teremtettek. Magyarországnak elég dolga van a saját érdekei védelmezésével, idegen érdekekkel egy pillanatig sem foglalkozik, nem is foglalkozhatik még idegen nemzetek érdekeivel sem. A tárczahívásra tehát nem adhatunk más feleletet, mint határozott visszautasítást. Nem akarunk osztrák belügyekbe avatkozni és visszautasításunk ép oly határozott, aminő erélyes lenne hands off kiáltásunk, ha osztrák barátaink kísértének meg, a mi ügyeinkbe avatkozni.

A közgazdasági kiegyezésnek pedig magasabb állami érdekből létre kell jönni, ha még annyit lármáznak is odaát. Ha pedig létre nem jöhet, bennünket ugyan hiába vádolnak. Vádjaik ép oly alaposak, mint volt a mesebeli farkasé. A különbség csak az, hogy Magyarország és báró Bánffy nem az a bárány, melyet az osztrák farkas egykönnyen felfalhat.

Angol-orosz háború küszöbén. Londonból, föltétlenül hiteles forrásból jelentik a berlini Tagblattnak, hogy Kopenhágá-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A vadkacsa.

Minden nyáron, — úgy aratás után özszeverődünk a vadásztanyán az öreg háziurnál.

Szép, fehér szakállu aggastyán volt, aki jó helyre elvonult a világ elől, — mélyen be a hegyek közzé, abba a kis völgykatlanba, mely körül sorfalat álltak a hegység erdős hegyfalai.

Együtt ültünk a verendán, melyről belátszott az egész völgybirodalom. Ez a pieziny ország. Melynek fejedelme ebben a femüvű házban lakik.

Ködszerű nedvesség lopódzott a nádas fele, melybe aranyport kevert a lemenő nap mely valahol nyugot tájon tüzet rakott egy felhő romon. Szép esendes este volt. A ké-kellő hegysorok fölül madár sereg huzott felénk. Először kis fekete pontoknak tetszetek, de azután kifejlődtek, amint mind közelebb jöttek s egy hatalmas csatasorban értek a nádas fölé. Vadkacsák voltak; szép, hatalmas töke-ruczák.

Mindnyájan azokat neztük, amint kétszer megkerülték a tavat, aztán belevágták magu-

kat a nád közé, tunyán, — szinte tehetetlenül.

Mindnyájan át voltunk hatva a vadász szenvedélytől s szóltanul néztük a nyujtott nyaku kacsákat a míg elhelyezkedtek a buzogányfejű nádbirodalomban.

Aztán amint nem láttuk többé őket, róluk kezdtünk beszélgetni.

Mindenki tudott valamit, valami érdekeset, a mit a többi szívesen elhalgatott.

— A vadkacsák, ezek a szabad röptü, kedves madarak... Mikor felvergődnek a tó vizéről, olyan tunyán, nehézkesen vergődnek fel, mintha bennük semmi akarat sem volna, aztán mikor toronymagasságra kapnak egyszerre megszületik bennük a gondolat s egyenesen, mint a nyil szelik keresztül a levegőt, míg elnyeli őket a távoli kőd, a semmisség.

Egy vidéki földbirtokos ült mellettem, a kinek összes foglalkozása abban áll, hogy a nyarat átvadászgatja, télen meg patronokat csinált a nyári vadászatra. Elbeszélte kalandjait, melyekből jól emlékszem, a vadkacsák nem hiányoztak. Végezetül még ennyit mondott:

— Nekem legjobban az tetszik ezekben a marakban, hogy olyan akaratuk van, mint egy vasembernek. Lőjjen valaki ruczát úgy,

hogy az ne holtan érjen a víz színére s azt többé seha sem látja, abban a madár-lélekben van akkora erő, hogy halálfájdalmában lebu-jik a víz alá, ott keres magának egy kis nád gyökerek vagy zombék-duczot, abban megfogózik hártás ujjával s többé vízszinre nem bukik. Ott pusztul, ott rothad, de emberkézre nem kerül.

Az öreg ur ősz szakállát kezdte lassan simogatni, félretette tajtpipáját, aztán kis idő múlva mikor megszólalt, csak annyit mondott: — „Fiuk a vadkacsák kedvencez madaraim, ha vadászni mentek itt, ne bántsátok őket.”

Másnap megkezdtük a vadászatot. Pompás multság volt, amint felvertük a fogoly csapatokat a kukoricza táblákon és mikor ezek nagy csörrögéssel felverődtek, — tova huztak, — sortüzet küldünk a sok menekülő után.

Szép látvány volt amint az életerős csapatokból, a lövések után, mint a rongy levágódott egy-egy megölt madár.

Estére visszatértünk az öreg urhoz, a koci sija megtelt fogoly madárral, mikor ledobáltuk őket, lett egy kosárra való. Az öreg ur is kijött az udvarra, megbámulta a leölt csapatot, egyet-egyet megbökött kampós botjával.

ban e napokban dől el, rövidesen kitör-e az angol-orosz háború, avagy elodázhatók-e még az élére állított differenciák. A konfliktus magva a kínai kérdésben keresendő. — Anglia féltékeny szemmel nézi azokat a nagy előnyököt, a miket Oroszország Port-Arth ur megszerzésével és a vasutak kiépítésével Kínában már eddig is elért és aggódva nézi, mint terjeszkedik Oroszország a kelet ázsiai vizeken. Oroszország minden egyes lépéssel, melyet itt tesz, Anglia legvitálisabb érdekeit érinti és azért most már nemcsak az itt kivihető előnyök kerülnek szóba, hanem az is, hogy Anglia világhatalmát a legnagyobb veszedelem fenyegeti.

Az ettől való félelemnek visszhangja volt az augusztus 2-iki éjjeli ülés az angol felsőházban, a mikor Kimberley lord interpellációjára Salisbury nyomatékkal hangsúlyozta, hogy a brit kormány a kínai kormányt támogatni fogja az ellentállásban minden hatalommal szemben, a mely agresszív eljárást követne.

»Mi készek vagyunk ezt ismételni és eszerint cselekedni — mondotta Salisbury, kijelentvén, hogy a mennyiben Oroszország egyenlőtlen jogokban részesülne más hatalmakkal szemben, ez nagy sérelem volna Angliára nézve és ez ellen a végsőig kellene küzdenie. «Erre a célra minden rendelkezésünkre álló hatalmi eszközökkel törekedni fogunk.»

Ez oly világos hadüzenet volt, hogy Szt.-Pétervárott lehetetlen volt félreérteni. Miután pedig Oroszország kínai képviselője kijelentette, hogy a szerződésileg részére biztosított előnyökből egy hajszálra sem tér el, a helyzet a két nagyhatalom közt úgy élére állott, hogy akár a mozgósítás is megkezdődhetett volna.

Egy nappal később, augusztus 3-án azt jelentette a táviró, hogy a dán királyné ha-

lálisan megbetegedett és hogy a walesi hercegnő, a dán királyné leánya Wight szigetről egyenesen odautazott. Egy másik forrás pedig ugyanakkor azt hozta hírül, hogy a dán királyné az orosz anyaczárnával sétakocsizást tett. Annak a magyarázata, hogy egy haldokló királyné hogyan sétakocsizhat, most jött meg Londonból.

Viktoria királyné megrettent Salisbury kijelentésétől és ő küldte el menyét Kopenhágába, hogy Európa anyósát, mint a hogy a dán királynét nevezik, a ki az özvegy czárnénak is anyja, rábirja az orosz czár haragjának lecsillapítására.

A békekötés.

Budapest, augusztus 2.

A spanyol minisztertanács újból összeült, hogy a békefeltételek dolgában a választ megállapítsa. Sagasta előbb hosszasan értekezett a pártvezérekkel, kiket később a régenskirályné is kihallgatáson fogadott. A kiválóbb politikusok előzetes meghallgatása nagyrészt arra vonatkozott, hogy a béke feltételek elfogadása esetén az országban miféle helyzet fog beállani. A madridi kormány jobban, mint bármikor, attól tart, hogy az amerikai követelések elfogadása zavart támaszt az országban, melyet a karlisták a dinasztia rovására ki fognak aknázni. Epp ezért az Egyesült Államok jegyzékére való választ még mindig nem közölték. Sagasta, mint egy madridi távirat jelenti, a választ előbb a régenskirályné elé terjeszti jóváhagyás végett, csak azután mutatja be a minisztertanácsnak. Azt hiszik, hogy a spanyol jegyzék a békefeltételek elfogadását tartalmazza.

A harctérről a Reuter-ügynökségnek a következőket jelentik: Az amerikaiak megszállták Portorikó keleti részét. Gyalog- és tengerészkatonaszállítotok kisebb csapatokban partra, a melyek a világító tornyot ismét működésbe hozták és a part mentén előrenyomultak, anélkül, hogy ellentállásra találak volna. Hadihajókat küldtek ki, hogy újra egyesítsék a szállítóhajókat, a melyek — valószínűleg valamely félreértés következtében — szétszóródtak a sziget körül. Egyesítésük Ponce mellett, a hol Miles tábornok várako-

zik rájuk, néhány napot fog igénybe venni. San Juan blokádját most csak a „Mew Orleans“ tartja fenn. Mint Ponceból jelentik tegnapi kelettel, Miles tábornok folytatja a hadműveleteket, tekintet nélkül a békealkudozásra.

Kubáról ismét a sárgaláz terjedését jelenti Shafter tábornok. E szerint újabb 502 betegedési eset fordult elő, köztük 14 halálos kimenetellel. A fővezér egyidejűleg tudatta a washingtoni kormánnyal, hogy Manzanillo meg akarja magát adni az amerikaiaknak. Az erre vonatkozó tárgyalások már megkezdődtek.

Washington, augusztus 6. Cambon francia nyzkövet késő délután kapta meg a spanyol kormány utasítását, hogy fogadjja el az Unió békefeltételeit.

Bismarck herceg.

Gróf Muravjev orosz külügyminiszter igen meleg részvétellel küldött Herbert hercegnek Bismarck herceg halála alkalmából. Muravjev igen bensős barátságban volt Bismarck herceggel. Maga a czár nem kondoleált a Bismarck családnak.

A Vossische Zeitung arról értesül, hogy nem az Union kiadó-intézet, hanem a Cottaféle kiadóvállalat szerezte meg Bismarck emlékiratait.

Bismarck herceg halála alkalmával a világ minden részéből több ezer részvétel irat érkezett. Ezek közül különösen szívesen vannak tartva az Ausztria német tartományai-ból érkezett részvénytulajdonosok. A Leipziger Neuesten Nachrichtenek az a híret, a mely szerint a herceg már a múlt ősz óta vérmérgőzés következményeiben szenvedett, megerősítik. A herceg lábán már egy hónapja nyílt seb volt, mely időről-időre borzasztó kínokat okozott neki.

Shangaiból jelentik, hogy Kiao Csauban az erődök ütegei és a hadihajók az elhunyt Bismarck herceg emlékének tiszteletére husz husz ágyulóvést tettek. A kiao-csuai németek gyászünnepet rendeztek, a melyen az egyik hajó zenekara gyászdalokat játszott.

A kormányzó hatásos beszédet mondott, melynek végeztével Hurrath kiáltottak a császárra.

— Ez kakas, ez meg jérece. Örülök, hogy jól mulattok, fiuk.

Aztán befelé indult velünk a terített asztal felé. Egy pár nap mult el így, puska-szó és pohárcsengés között, a társaság oszladozott, — tovább mentek egy határral a vendégek, csak én maradtam még tovább egy napig, hogy aztán visszatérjek a városból.

Alkonyatkor magunk ültünk az öreg ural kint a verandán, megbámultuk a napkirály halálát, amint lassan vér tódult képére és aztán megfakulva elbukott a nagy hegy mögött.

Olyan szép nyári este volt, amely bársonyos puha levegőjével messze fölülmulta azt a portelített gőzt, mely megfekszi a szűkszellemű város sikátor utcait. Hálálkodva a jó tartásért s kértem az öreget: Ha a városba jön, keressen fel engemet.

— Köszönöm öcsém, de azt meg nem éred, hogy odafent láss.

Incselkedtem vele: Olyan rövid életűnek gondolt!

Egy kissé szigorubb lett a hangja, mikor újra megszólalt:

— Nem, öcsém, oda nem megyek, semmi esetre sem.

Láttam, hogy bántja valami, hirtelen másról kezdtem beszélgetni:

— Ni, egy nagy vadkacsa egyenesen felénk jön.

— Igen, már messziről észrevettem, — amint felénk tartott!

Hajnal alig mult el, mikor elhagytam ezt a kedves helyet és mégis alkonyat lett mire a város közelébe értem.

A vízparthoz siettem, ahol egy kissé szabadabb a levegő s leültem ott egy vendéglő gombafejű asztalához. — Kis kerti gyertyalámpa égett előttem és sör volt a poharamban undorító sötét sör. Mikor egészen besötétedett egy kissé hűvösebb lett s a város lassan elpihent.

A hold is felhasználta az alkalmat s mint egy félszarvu ezüstkirály előbujt a hegy mögül.

Valaki a vállamra tette a kezét. Unottan szinte boszankodva fordultam hátra: de mint ha üde levegő csapott volna felém, úgy feléledtem, amint magam előtt láttam egyik vadászpajtásomat,

Megkérdezte: Mikor jöttél?

— Épen most.

— Nos? mit csinál az öreg ur?

— Csak megvan.

— Szegény jó öreg.

S most egy csapásra eszembe jutott valami, ami már tegnap óta nyugtalanított s megkérdeztem:

— Mondjad csak, miért gyűlöli az öreg ur annyira ezt a várost? Tegnap hívtam ide s szinte dühbe jött, — mikor megtagadta hívásomat.

Barátom nem felelt mindjárt. Levette a szivarhamuját, majd szívni kezdte s mikor fölállt, mondta csak:

— Nos gyere, majd elmondom.

Lementünk a víz partjára, mely szépen, nyugodtan pihent a mederágyban, csak néha csapott fel erőszakosan a part felé, amint a fecske vagy a sólyom végig huzott a víz felületén.

S én séta közben megtudtam azt, a mi úgy izgatott a kíváncsiság:

Az öreg ur boldog ember volt egy-két tíz évvel ezelőtt, nagyon boldog.

Kint lakott az erdősoron, egy kis rococo házban, az ő kedves, szép nejével, a ki oly szép volt, mint egy jelenség, mint a megelevenült rococo baba. S abban a szőke nőben, nem volt más, mint végtelen szeretet férje iránt, meg egy csöpp hiúság. És ez a semmi-ség, ez a parányi kis bűn, nőtt fel, veszedelmüké, s aztán villámcsapásként rájuk süjtött.

Gyanakodni kezdett, az aszonynak meg imponált, hogy ő férjében kézes felkelteni a féltékenységet. — S így hidegült el egy mástól, mind jobban és jobban, — míg a férj gyanuját egyszer nyíltan neje szeméretette.

S így vált el lelkük egymástól örökre, mindenik kerülte a másikat, többé nem voltak

Itt marok h...
vege, a...
a végleg...
ványé: c...
lényeges...
tené. K...
közt lev...
tékadó h...
gondolat...
vegét k...
den mes...
jon ez...
vagy csa...
még nem...
ma még...
Mé...
hogy ne...
marok k...
déseket...
irni Bism...
netét.

A...
Szent M...
nagysze...
melyen...
würtem...
fürdőkö...
szédet i...

Az...
ma gyás...
ért, mel...
jelent n...
konzul...
összes...
magyar...
régens-k...

Al...
kozás f...
elnök o...
oldást...
járhat k...

egy léle...
értette...

szól mé...
kitás.

A...
férfiak...
esipőjér...

S...
tán láb...
pénzzé...
gyek k...
szem, r...
hallják...
ténetne...
halálra...
nem er...

M...
lönösen...
vegőber...

S ugy...
lött át...
tudom...
felkiált...

—
madár...
biztosa...

—

Berlin, augusztus 6

Itt határozottan azt állítják, hogy Bismarck herceg lemondó kérvényének az a szövege, a melyet Busch Móríc közölt, nem a végleges szöveg, hanem csak a fogalmazvány: de azért nem tér el az eredetétől oly lényegesen, hogy ez a közlés értékét csökkenti. Külömben legközelebb a császár kezei közt levő eredetét is közzé fogják tenni. Mértékadó helyen már nem idegenkednek attól a gondolattól, hogy a kérvény eredetijének szövegét közöljék már csak azért is, hogy minden mesebeszédnek elejét vegyék. Hogy vajjon ez a közlés már 10—14 nap mulva, vagy csak később fog-e bekövetkezni, azt ma még nem tudják. Mértékadónak e részben azt ma még nem tudják.

Mértékadónak e részben azt tekintik, hogy ne idézzenek fel ugyszólván meg Bismarck koporsója fölött vitatkozásokat ilyen kérdések fölött. — Schweninger tanár meg fogja írni Bismarck betegségének részletes történetét.

A badeni nagyherceg kezdésére, aki Szent Mórícban, Engedinban van, tegnap ott nagyszerű Bismarck-gyászünnepet rendeztek, melyen a nagyhercegi pár, Vjera és Olga württembergi hercegnők, s az ezekre menő fürdőközönség jelenlétében nagy emlékszedet is mondtak.

Madrid, augusztus 6.

Az itteni német evangélikus kápolnában ma gyászistenisztelet volt Bismarck lelkiüdvéért, melyen a német kolónia teljes számban jelent meg. Ott volt a német nagykövet és a konzul is. A gyászünnepen jelen voltak az összes külföldi konzulok, köztük az osztrák magyar főkonzul, továbbá egy testőrezred a régens-királyné képviselőjében.

A bécsi tárgyalás.

Budapest, augusztus 6.

Alkudozásnak mondani a bécsi tanácskozás fölöttébb bajos. Az osztrák miniszterelnök offerál provizóriumot, ideiglenes megoldást, de a magyar kormány ebben nem járhat kedvében: kijelenti, hogy ragaszkodik az 1898-iki I. törvényekhez és provizóriumot nem járulhat a parlament elé.

egy lélek s bár együtt éltek is, lelkük nem értette egymást.

— Rövid az eset. — Egy főhadnagyról szól még az ének s aztán teljes volt a szakítás.

A sablonos golyóváltás sem maradt el a férfiak között. S az öreg ur egy ólommal a csipőjén összerogyott.

Sokáig feküdt mozdulatlanul, mikor aztán lábbadozni kezdett, barátai segítségével pézzé tette mindenét s elvonult oda a hegyek közé. Azóta nem járt idefönn, s azt hiszem, nem is tér vissza. Egyszer majd meghallják, hogy meghalt, aztán vége lesz a történetnek. De, hogy ő vissza jön ide, a hol halálra sebeztek, azt az ő erős vasakarata nem engedi.

Mikor nem beszélt tovább barátom, különösen éreztem magamat s a homályos levegőben tévova szemekkel kerestem valamit. S úgy tetszett, mintha jó magasan a víz fölött áthuzna egy gyorsröptü madár. Én nem tudom, de nekem olyan különös volt, hogy felkiáltottam:

— Nézz oda, nézd csak, milyen különös madár, oly sebesen repül, mint a nyíl s mily biztosan, erős akarattal.

— Egy vadkacsa

— Az ám — egy szegény vadkacsa!

Hegedüs Sándor.

dik az 1898-iki I. törvényekhez és provizóriumot nem járulhat a parlament elé.

Báró B á n f f y Dezső miniszterelnök és L u k á c s László pénzügyminiszter alkalmasint már ma visszatérnek Budapestre. Goluchovszki pedig, aki mint kapacitáló fél Kállay közös pénzügyminiszterrel együtt részt vett a tanácskozásokon, Ischlbe megy, jelentést tenni a királynak az alkudozás eredménytelenségéről. A dolgok ilyen alakulásában válsághírek kelnek szárnyra.

A helyzet legújabb alakulásáról az itt következő híreket kaptuk:

Bécs, augusztus 6.

A mai miniszteri értekezletnek nem hiába tulajdonítanak döntő fontosságot. Mert ezektől függ, milyen javaslatok kerülnek majd a két állam minisztertanácsa elé, melyeknek határozata Ausztria-Magyarország sorsának további alakulására döntő hatással lesz. A délelőtti tanácskozás 10 órától 1 óráig a délutániak, melyekben Galuchovszki közös külügyminiszter, Kállay közös pénzügyminiszter és Baernreither osztrák kereskedelmi miniszter is résztvettek, délutáni öt órától majdnem nyolc óráig tartottak, de pozitív eredményre a tanácskozások nem vezettek. Sőt azt lehet mondani, semmi eredményre sem. Az osztrák és magyar kormány álláspontja közt szinte áthidalhatatlan az út. Míg az osztrák miniszterelnök az évek egész sorára terjedő provizórium megalkotását kéri, báró B á n f f y azt az álláspontot képviselte, hogy Magyarország készen a legteljesebb kiegyezésre, a provizórium meghosszabbításához azonban segédkezni nem nyújthat és nem szabad nyújtania, egyszerűen azért, mert ily javaslattal nem léphet a magyar parlament elé. A délutáni tanácskozás folyamán a közös miniszterek utaltak Ausztria-Magyarország nagyhatalmi állására, melyet a vámközösség megszüntetése a legérzékenyebben érintene. A helyzet a lehető legkomolyabb mérlegelés tárgya volt, háromnegyed nyolczkor azonban meg kellett szakítani a tanácskozást, melyet holnap folytatnak.

Ha holnap sem érdek el eredményt — már pedig minden jel arra vall, hogy holnap sem fognak eredményre jutni — akkor a miniszterválság elkerülhetetlen. Osztrák politikai körökben azt állítják, hogy ez a válság Magyarországön fog kitörni, e tekintetben azonban biztos prognosztikont felállítani nem lehet, hanem meg kell várni, az események fejlődését. Azt hiszik, hogy a bécsi tanácskozás végeztével a két miniszterelnök Ischlbe megy, hogy a koronának jelentést tegyen a tanácskozás eddigi eredményéről.

A N. Fr. Pr. szerint már a délelőtti tanácskozáson is részt vett Baernreither osztrák kereskedelmi miniszter, aki utazásából egyenesen erre a tanácskozásra lért vissza.

A délutáni tanácskozás előtt az osztrák miniszterelnökségi palotában az osztrák miniszterek külföldi értekezletre gyűltek össze, míg majdnem ugyanabban az időben Kállay közös pénzügyminiszter a magyar miniszterium épületében dr. Lukács pénzügyminisztert fogadta. — A tanácskozás lefolyását szigorúan titokban tartják; jól értesült körökben azonban úgy tudják, hogy a mai tanácskozások, dacára annak, hogy olyan hosszú ideig tartottak, sem megegyezésre, sem pedig szakításra nem vezettek. A tanácskozásokat folytatni fogják. A magyar miniszterek holnap visszatérnek Budapestre. Báró B á n f f y Dezső miniszterelnök a jövő héten Ischlbe megy, alkalmasint azért, hogy az uralkodónak jelentést tegyen a tanácskozások eddigi eredményéről. Hogy vajjon az osztrák miniszterelnök is Ischlbe megy-e kihallgatásra, az egyelőre még nincsen megállapítva.

A Narodni Listy-nek Bécsből azt jelen-

tik, hogy gróf Thun osztrák miniszterelnök már készen tervezeteket dolgozott ki a kiegyezési kérdés megoldására.

Két feleség egy férj.

Nagyvárad, aug. 7.

Regényes kis családi történet foglalkoztatja most Nagyváradot s az egész dologban csak az a kellemetlen, hogy a regényhős igen könnyen kriminálisba keveredne, ha a bünyefenyítő hatóságok is érdeklődnének ez ügyek iránt.

A dolog Berlinből indult ki, a hol ezelőtt 12 esztendővel egy fiatal leány örök hűséget esküdött egy fiatal embernek, éltek is boldogan vagy 4 esztendeig, de a férfi azután vigan kezdett élni és pedig a házón, a tűzhelyen kívül

As asszony gazdag volt, mikor férje elvette, de a négy évi együttlét sokat elemész-tett a vagyonból.

Mikor azonban a férfi egyszer 8000 márkát elvitt hazulról s addig haza sem jött, — míg a nyakára nem hágott az utolsó krajczárig, az asszony nagy drámai jelenetet színözött.

A férj nem kísérelte meg a békülést hanem odábbállott egy szép estén.

Azóta 8 év mult el s az asszony hirt sem hallott az uráról, pedig sokszor eszébe jutott. — Utóbb Berlinben lakott s ott halotta. — hogy az férje itt van Magyarországon. — Utána jött hát, — hogy öreg napjaikra majd egy tűzhely körül pihenhesse-nek meg.

Nyomozott, kutatott, mignem csakugyan megtudta, hogy a férje Nagyváradon tartózkodik.

Tegnapelőtt a mint id-érkezett az asszony elkezdett tudakozódni az egykori férj lakása után. Egyik itteni ismerőse az asszonynak vállalta magára, — hogy kitudja hollétét.

Mily nagy volt azonban meglepetésük, amint kiderül, hogy az illető férj újra megházassodott és pedig a nélkül hogy az előbbeni feleségétől elválta volna.

Elvett egy nagyvárad leányt, miután egyik ottani szeszgyárban jövedelmező állást kapott.

Az asszony elhatározta, hogy egykori hitvesét meglepi. Ez annyival inkább könnyebb volt, mert a két feleséges uri ember neje ez idő szerint furdón van.

Tegnap beállított hát a hűtlenhez.

— Nem ösmersz V l? szolította meg a meglepett embert.

Az természetesen ölt-hatolt s égre-földre esküdözött, hogy soha nem látta. — Hanem a hazudozások hiába valók voltak, az asszony sűrű könyzapor közepette sem tágitot

Végre is a duplán férj fogta könyörgőre a dolgot.

Az asszonynak megesett a szive a nagy-szivü emberen s kijelentette, hogy nem akar utjában állani boldogságuknak. — Eljen boldogul a második feleségével, ő feljelentést sem tesz ellene, hanem válnak el annak rendje s módja szerint, a mint a ritus is megkivánja.

Es a válóper nyomban meg is indították kölesönösen egyik nagyvárad fiatal ügyvéd közbenjárásával.

Igy folyt le egy érdekes családi história utolsó felvonása.

Böleső helyett koporsó.

— Öngyilkossági kísérlet. —

Mindennapi, egyszerű történet. Szerették és megcsalták. Azután magára hagyták szegényével, mely elől futni akart.

A fajta Gräthen-történet, a végén az obligát marólygall.

A sötét szándék azonban nem sikerült, megakadályozták abban, hogy eldobhassa magától az életet s elvegye aítól, a ki még nem is élvezhette az Isten szép napvilágát.

Hanem nagyon beteg, óriási kinokat szenved.

Most már nemcsak a lelkével, hanem a testével is.

Az esetről a következőket írja nagyváradi tudósítónk:

K. M a r i s k a varróleány szépsége, köztudomású volt a Kolozsvári-utcában, de feltűnt az mindenütt, a hol a szerény modoru leányka megjelent.

Tarkára vart tarkát, meg feketére feketét, úgy kereste meg magának, meg szegény öreg, magával tehetetlen nagyanyjának a kenyerét. Mert árva volt Mariska, az édes anyja a mult ősön elkezdett köhögni, azután a tavaszra már nem köhögött, csendes asszony lett belőle ott a katonavárosi sarkertben.

A leány dolgozott éjjel nappal s ami kis időt eltöltött lopni a munkától, azt sem töltötte tetlenül. Akkor meg magának vart szép karton ruhákat, világos színű batiztákat, a mely olyan jól álltak telt idomáin, szép piros-hamvas orcájához.

Hogy az édes anyja elhalt természetesen egészen visszavonultan kellett élni s fekete gyász ruhával kellett felcseregni a viritósabbakat.

És még így is feltűnt Z. Béla kereskedő segédnek, a kivel az utcán ismerkedett meg, egyik barátja után.

Innen kezdődik a szép Mariska regénye. Az alkalom szüli a tolvajt. A senki által nem ellenőrizett leánykát az alkalom kergette bele a bünbe. Az alkalom, a mit a csalfa szívé kedves igyekezett kellő képen kihasználni.

Házasságot ígért a leánynak, a kinek volt vagy 400—500 ft megtakarított pénze, sok-sok nehéz munkával eltöltött óra gyümülése.

Ezt a pénzt is kikéregette apránként Z. azon a réven, hogy boltot akar nyitni s kell a pénz összeköttetésekre stb.

Mikor azután kellőképen kielégítette pénz és szerelem szomjuságát eltűnt a városról, nem hagyva itt a szegény leány számára mást, mint szegényét.

Már csak napok választották el a szép M a r i s k á t attól, hogy egy kis motyogós, vagy sírós gyermek arcz is emlékeztesse bűnös szerelmi viszonyára, vétkes gyöngeségére, mikor nagyon sötét terv fogamzott meg kétségbeesett agyában.

Sötét szándékát végre is hajtotta tegnap, a mikor felhasználva azt az időt, mikor a nagymama délután álomba volt merülve, marólygugot ivott.

A házban lakó napszámos, ki bejáratos volt Mariskákéhoz s aki sokszor szállított kész ruhákat Mariska vevőinek, vette észre az öngyilkossági kísérletet szerencsére még elég lókor.

Rögtön orvost hívtak az összecődült háziak s az orvosi segélynek sikerült is elhárítani a veszedelmet, bár miután a szülésfájdalmak is erőt vettek a leányon, életbenmaradása kétségessé válhatik.

Mert olyan a leány sorsa, mint a virágé. Letépi durván, azután eldobják.

Megbotoztak egy uri asszonyt!

Debreczen, aug. 8.

Szinte hihetetlenül hangzik fülemben a hír — megverték egy uri nőt! Egy férfi szándékosan é vagy megfélekezve magáról botot ragadott, s ott a nyílt utcán száz meg száz

ember szeme láttára csinált olyan botrányt, nemcsak az ugynevezett jóízlés, de még a misera plebs is megbotránkozott.

Kinek kora gyermekességétől fogva fülébe cseng a szó — tiszteld becsüld a női nemet, ki követi azt a régi magyar szokást, — mely valósággal kultusszá emelte a női tiszteletet szintén meg fog borzadni e tett hallatára. Kezét ökölbe szorítva önkénytelenül is szeretné össze morzsolni azt, a ki ezt elkövette, mert megsértve látja e tettel az egész női nemet, azt a gyöngye asszonyi nemet, melyet minden tisztességes embernek védelmezni kell.

Igaz, hogy már a troubadourok kora lejárt, ma napság nem érzélgősök az emberek, de ha nem is olyan alakban, ma is épp úgy kell tisztelni a nőt, s ennek a nevezetnek ha nem is sonettekben, vagy virágénekekben de komoly férfias szavakban mindig kifejezést kell adni.

Nincs undokabb, felháborítóbb dolog, mint ha egy közönséges napszámos ember ré szeg fővel ütlegeli a feleségét. Nem hiszem hogy legyen ember, ki ezt bizonyos viszatetszés nélkül végig nézze. De ha ez visszatetsző, minek minősítsük azt, mikor egy uri ember, megfélekezve legelőször is a lovagiasságról, másodsorban önmagáról, megver — egy uri nőt? Ha olyan ember látja ezt a jelenetet, a ki fentebb említett női tiszteletben, nevelkedett fel, lehetetlen, hogy oda nerohanjon, s meg ne akadályozza, ezt a felháborító dolgot.

Minden ütés, mely egy védtelen nőt ér — éri az egész női nemet!

Minden arczul csapás, mely egy védtelen nőt ér, a halálos szegény pirját kell hogy kialsalja minden női arczra!

De a két érzést hatványozva kell érezni minden lovagias embernek. Igen érezni kell már csak azért is, mert minden ember tudja, s hiszi, hogy az, ki egy védtelen nőt bárhol, és bármi képpen inzulál, az minden, csak nem gavallér és nem uri ember.

Miidezeket abból a szomorú alkalomból írom, hogy Gárdos Károly kir. kazánvizsgáló mérnök V i z Jánosné nyílt utcán megverte. Lehetne még a kérdést hasábonak át tárgyalni, s kutatni azt a megmagyarázhatlan megfélekezést, lehetne a korszellemről is értekezni lehetne dörmögni hangzatos frázisokat G á r d o s ur fejére — de minek. Az esetet jóvá már nem lehet tenni, csak azt sajnáljuk, hogy ez debreczenben történt, s hogy ma már az egész országban így beszélnek az esetet.

— Debreczenben megverték egy védtelen uri nőt!

Pedig a mi jó magyar városunkat botrányok kíséretében ne emlegessék! Ezt nem kívánjuk, nem szeretjük!!

Magáról az esetről különben ujabban a következő részleteket tudtuk meg.

A kor. és iparbank várad-utcai palotájában egymással szemközt laknak V i z János telekkönyvi igazgató és G á r d o s Károly állami kazánvizsgáló mérnök.

A két szomszéd között a lehető legbarátságosabb volt a viszony, mert állítólag Gárdos és neje oly figyelmetlenségeket követtek el, a melyek sértették a V i z i é k izlését. V i z János levélben is kérte G á r d o s Károlyt, hasson oda, hogy a figyelmetlenségek mindkettőjük házi békéje érdekében megszűnjék.

A viszony igazában akkor kezdett elmérgesedni, mikor V i z i é k h e z új lakó költözött egy méltóságos külsejű, zöld tollazatu papagály személyében, a mely szintén beavatkozott a viszálykodásokba. A papagály reggeltől estig fecsegett és sűrűn hangoztatott egy sértő szót, a melyért Gárdos háznépe fölötté bosszankodott s az volt a nézetük, hogy V i z n é csak az ő sértegetésükre tanítgatja a gunyszavakra a papagályt és ebből és egyéb apróságból azt következtették, hogy V i z Jánosné ingerkedik velük.

Komoly alapja nem volt az ös szetűzésnek, inkább az idogeskedés korbácsolta a szenvedélyeket odáig, hogy megtörtént a ma délelőtti felháborító eset, mely hál' Istennek egyedül áll Debreczen botrány krónikájában.

Az esetet lapunk szombati számában már leirtuk, s így szükségtelennek látjuk újra

elmondani, csupán még annyit jegyzünk meg, hogy a megsértett asszony Dr. K u n Mihály ügyvéd utján fog elégtételt keresni a bíróságnál.

NAPI HIREK.

Debreczen, augusztus 8.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— augusztus. 8. —

— Derült. — Száraz. — Meleg. — Hőemelkedés. =

— A tanács a főispánnál. A városi tanács — mint már jeleztük — tegnap testületileg kirándult a szatmármegyei Feketetagra, gr. Dégenfeld József főispán kastélyába. A főispán házigazda, leányai, A n n a grófnő, L á s z l ó Elemérné és M a r i s k a gróf kisasszonnyal fogadta vendégeit, akik igen kellemesen töltötték el a napot. Szórakozások közben megtekintették a mintaszerűen kezelt majorságot, a melyben különösen a tehenészet nyerte meg a tetszésüket. A tanács ama három tagja, akik fürdőzésök miatt nem vehettek részt a látogatásban, táviratilag üdvözölték a főispánt, így Vecsey Imre és Roncsik Lajos Stoósról, Oláh Károly pedig Kassáról küldtek táviratot. A sikerült kiránduláson ott voltak: S i m o n f f y kir. tanácsos polgármester K o m l ó s s y Arthur, főjegyző, Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány. Á b r a h á m László t. főügyész S z a b ó József főszámvevő, Aezél Géza főmérnök, K ö r n e r Adolf Király Gyula, H a j d u Gyula tanácsnokok, T ö r ö k Gábor erdőmester Szabó Kálmán és ifj. Csóka Sámuel aljegyzők, — továbbá M á r k Endre kollegiumi ügyész és S z a b ó Kálmán ipar- és kereskedelmi kamarai elnök, városi bizottsági tagok. Ebéd alatt felköszöntőt mondtak a vendégszerető családra S i m o n f f y Imre, K o m l ó s s y Arthur S z a b ó Kálmán, A b r a h á m László, és T ö r ö k Gábor. Este az egész társaság a legjobb hungarban és legkedvesebb emlékekkel eltelve jött vissza Debreczenbe.

— V e d r ö d y Viktor kitüntetése. V e d r ö d y Viktor dr. a debreczeni gazdasági intézet vegytan tanárát az a kitüntetés érte, hogy Bécsben a kemikusok gyűlésén osztályelnöknek választották. E gyűlésen jól tudjuk, hogy Európa legtudományosabb vegyészeti találkoztak és igazán örvendünk a kitüntetésnek, melyben a tudósok elite-je részesítette a debreczeni egyszerű tanárt, a ki azonban tudományosságáért rászolgált e megtiszteltetésre.

— E g y debreczeni ügyvéd nejeinek végrendelete. E napokban érkezett meg a nagykállói ev. ref. egyház előjáróhoz a kir. járásbíró végzése, mely arról értesíti, hogy a b. e. O r b á n Kiss S á r a urnő, Nagy János debreczeni ügyvéd s nagykállói földbirtokos elhunyt neje, tekintélyes vagyonának egy jelentékeny részét, — mintegy 8—10 ezer forintot — végrendeletileg a nagykállói ev. ref. egyháznak hagyományozta oly módon, hogy a hagyomány fele részének kamata a férj — Nagy János halála után azonnal a szegény gyermekek felruházására s iskolai vonyvekkal való ellátására fordíttassék; másik fele része pedig, tehát 4—5 ezer ft. mindaddig tőkésítendő, míg a tőke 20,000 ft-ra nem növekedik, mikor is a kamatokból 200 ft a nagykállói ev. ref. egyház lelkészének, — 100—100 ft pedig egy-egy reform. tanítónak a fizetéséhez csatoltassék, hogy ezáltal a reform. magyar iskola tanítójának, e helyen való könnyebb megélhetése s a nagykállói ev. ref. egyház fejlődése, virágzása, a távoli jövőben is biz-

tosítottassék s a szeretet munkamekekkel szer-

— A Vid-

sége. 1898. au-

előtt 11 óra

iparkamara

ülést tart. Az

telre jelentke

nyeinek elinté

hónap óta há

A Szövetség v

telésére vonat

zottság vélem

nek előterjeszt

6. Indítványok

— Öngyilk

mostanában r

sági kísérletel

hajtott érteke

csínyes okokb

lést. V i d á

morosság elő

enyhülést. A

bánatában itta

get. A másik

szél. Különb

dám Mari 18

lakik, reggel

mát kirta és

rengett az uc

ker. orvos ny

be szállítottá

rán minden t

dekes, hogy

egy kuruzsló

nemét külö

már jobban v

— Az új

gyelőségek ál

pest volt, mo

a létszám fel

hol a keresk

felügyelőségi

rezen szabá

már kineveze

Monetti szem

kiváló szaktu

napon azt vol

B o l d i z s

zolása melle

nevezetesebb

tanusított a

iparfelügyel

állandó lakó

— Kato

község (Jenő

85-ik gyaloga

komolysággal

az ezred Jer

lás csinálóna

zékenyen fog

elintézték a

időt. Elmene

a kéressel a

forintot maj

bíró egész g

tízest és az

is kísérte a

azután az e

jenői szép le

a fűher ur

ugyan nem

lett Jenő kö

csaló ur a

seli, közep t

jusza fekete

nincsen.

— A vá

utcai kétem

szének gipsz

ki Tóth An

gipsz modell

tekintésre. I

látható.

— A de

versenye. Va

munkás dale

elmondandó

A dalegylet

tosítottassék s az ev. ref. egyház kebelében a szeretet munkája a szegény és árva gyermekekkel szemben gyakoroltassék.

— **A Vidéki Hirlapírók Országos Szövetsége.** 1898. augusztus hó 14-én (vasárnap) délután 11 órakor Szegeden, a kereskedelmi és iparkamara könyvtár-termében igazgatósági ülést tart. Az ülés tárgysorozata: 1. A felvételre jelentkező és kilépő rendes tagok kérvényeinek elintézése. 2. A tagsági díjaikkal 6 hónap óta hátralékos rendes tagok törlése. 3. A Szövetség vagyonának kedvező gyümölcsötztetésére vonatkozó javaslatok (a felügyelő-bizottság véleményével.) 4. A nyugdíj-tervezetnek előterjesztése. 5. Az elnökség előterjesztései. 6. Indítványok.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Városunkban mostanában napirenden vannak az öngyilkossági kísérletek. A beteges képzelődéses, általánosan érzékenykedés áldozata gyakran kicsinyes okokból keresnek a halálba menekülést. V i d á m Mari is ilyen önkéntes szomorúság elől akart a halálban keresni enyhülést. Az egyik verzió szerint szerelmi bánatában itta ki a mérget tartalmazó üveget. A másik föltevés magzat elhajtásról beszél. Különböző az eset így történt, hogy Vidám Mari 18 éves cseléd ki a Kisuj-utcán lakik, reggel 6 órakor egy piros üveg tartalmát kirta és ezután rettenetes kínok között felrengett az udvaron. Dr. K. S z a l a y Béla ker. orvos nyújtotta az első segélyt és aztán be szállították a kórházba. A kihallgatás során minden felvilágosítást megtagadott. Érdekes, hogy a méregtartalmu kotyvalékok egy kuruzsló asszonytól szerezte. A mérget nemet különbben még nem ismerik. A leány már jobban van.

— **Az új iparfelügyelő.** Eddig az iparfelügyelőségek állandó tartózkodási helye Budapest volt, most azonban szétosztották őket s a létszám felemelésével minden oly városban, hol a kereskedelmi és iparkamara van iparfelügyelőségi székhely is lesz állandóan. Debreczen szabad. kir. város szintén megkapta már kinevezett új iparfelügyelőjét R é t i Monetti személyében, aki az iparügy terén kiváló szaktudós. Az új iparfelügyelő három napon át volt városunkban, mely idő alatt B o l d i z s á r Kálmán tb. kapitány kalauzolása mellett sorra megvizsgálta városunk nevezetesebb ipartelepeit s meleg érdeklődést tanúsított a legapróbb részletek iránt is. Az új iparfelügyelő ez évi november hó 1-től lesz állandó lakója városunknak.

— **Katonaruhás család.** Egy kis dunántúli község (Jenő) birájához beállított nemrég egy 85-ik gyalogezredbeli szakaszvezető. Hivatalos komolysággal adta a bírónak tudtára, hogy az ezred Jenő községen fog átvonulni, ő szálás csinálónak van előre küldve. A bíró előzékenyen fogadta a főher urat, hamarosan elintézték a dolgot s aztán vígan töltötték az időt. Elmenetele előtt a derék főher avval a kéréssel állt a bíró elé, hogy adjon neki 25 forintot majd az ezred kasszája megfizeti. A bíró egész gyanútlanul adta át a két ropogós tízest és az egy vadonat új ötöst s még ki is kísérte a főher urat a falu végéig. Várták aztán az ezredet szivszakadva, különösen a Jenő szép leányok — de hiába várták, mert a főher ur egy közönséges csaló volt, a ki ugyan nem vonul be harsogó zene szó mellett Jenő községbe, mert most körözik. A csaló ur a 85 gyalogezred egyenruháját viseli, közép termetű, arcza széles, haja, bajusza fekete — különös ismertető jele nincs.

— **A városi bérház mintája.** A Simonffy utcái kétemeletes bérház kupolás sarok részének gipsz mintáját igen sikerülten dolgozta ki Tóth András tehetséges szobrászunk. — A gipsz modell 1.10 méretű s érdemes a megtekintésre. Késes utcái m ü t e r m é b e n látható.

— **A debreczeni munkás dalegylet hangversenye.** Vasárnap este f. hó 7 én tartotta a munkás dalegylet, az aradi orsz. versenyen elmondandó versenydarabjaiból hangversenyét. A dalegylet készütsége, mely az előadott da-

rabok szabatos előadásában s a kiváló művészekre valló színezésben nyilvánult, valóban bámulatra ragadta a Margit-fürdő dísztermében egybegyűlt közönséget. Különösen a „Késő vágó” és sóhajtás című versenydarabok, Dalra magyar, Szabadságdal stb. műdarabok előadása keltett hazafias lelkesedést, mely élénk tapsokkal jutalmazta a törekvő egyület nemes igyekezetét. Most midőn eltávoznak tőlünk, hogy az aradi orsz. versenyen mutassák be szép készütséget, kívánjuk, hogy kitartó szorgalmas munkásságuk után győzelmi babérral jöjjenek vissza városunkba. — A debreczeni munkás dalegylet aug. 7-én tartott dalestélyen felülfizettek: Horváth János építész 10 frt, Nagy Béni 5 frt, Kerékgyártó István 1 frt, Versicz N. 30 kr. N. N. 60 kr. P. E. 20 kr. Összesen 17 frt 10 kr. Fogadják a megnevezett urak ez uton is együletünk szíves köszönetét. — Debreczen, 1898. aug. 8. Az elnökség.

— **Fuzionáló lapok.** A székes főváros két legfiatalabb napilapja az Országos Hirlap és a Budapesti Napló, mint budapesti munkatársunk írja, szeptember hó elsején Országos Napló név alatt fuzionál. Az erre vonatkozó szerződést a minap kötötték meg Marienbadban. Az új lap főszerkesztője Braun Sándor lesz, míg Mikszáth Kálmán neve, mint „lapvezéres” fog szerepelni az „Országos Napló”-n, amelynek részére már külön palotát építettek a József-körúton.

— **Mikor Balogh Juliának jó napja van . . .** Mikor B a l o g Julianna egy kisgörbe napot csinál, akkor ő vele nem lehet birni. Beszedeget egy két tizenhárom pohár pálinkát s a legjobb hangú énekesnőt megszégyenítő trillálással veri fel az uteza csendjét. Így cselekedett az este is. Valamelyik pálinkás boltban le szopta magát s daczára annak, hogy egy kis gyermek is volt a karján, végig polkázta és trillázta a Nagy Csapó utczát. Egy rendőrnök azután feltűnt a csend zavarásnak emeszkodtan módja, utána eredt Balogh Julinak, s most már a hüvösön elmélkedhetik, a mi pedig Balogh Julit tekintve a kánikulát, nem igen aggasztja.

— **Fürdőző debreczeniek.** Félix fürdőn Nagyvárad e kedves kiránduló helyén a következő debreczeniek fürdőznek. S i n k a Sándor K é r n á c s Gyuláné, K o m j á t h Jánosné, Dr. K. S z a l a y Béláné, Hosszmezői N a g y Elek tanár, B a n d e r Katalinné.

— **A kardtörő.** Különböféle művészeti mutatóványok keresztülvitelére bizonyult már ezél szerűnek a kard. Egyes kardnyelők például annak idején e művészetekkel világhírűsége tettek szert, mások az izzó karddal meztelen test részeit érintették égési sebek nélkül; voltak olyan erőművészek kik két ujjuk egy rántásával törtek ketté erős kard pengéket. — Ilyesmí motozkálhatott a fejébe T ó t h András napszamosnak, ha ugyan fejében szesen kívül be fért volna valami. Ma hajnalban T ó t h András napszamos a szesz buzdító hatásától, nem annyira vezetve, mint inkább dülöngöztetve az Árpád téren pihenő többi napszamosokra rontott és azokat karvastagságu botjával ütni kezdte. A közeli utcából két rendő sietett elő a nagy ordítózásra és a dühöngőt megfékezni kísérlették meg. — A dühösen vagdalkozó ember megfékezésére társainak az arra járó B a l l ó rendőr is segédkezni akart, de T ó t h András neki támadt. — B a l l ó önvédelemből kardot rántott, de a kard pengéjét egy csapással kettétörte a hatalmas hasány. — T ó t h o t még sokára sikerült ártalmatlanná tenni. Mint értesülünk T ó t h n a p s z a m o s a z Á r p á d t é r e n bemutatott k a r d t ö r é s i mutatóványáért nem részesült tapsokban — de érdemei és művészete elismerésül hörtönbe került s ma át isadták a kir. ügyészségnek hatóság elleni erőszak vétségeért.

— **Arany László hagyatéka** A napokban az a hír terjedt el a lapokban, hogy Arany László hagyatéka 700,000 forintot tesz ki, melyből félmilliót az özvegy örökölt, 200,000 forintot pedig jótékony célokra hagyott az elhunyt. Most a hagyatékra vonatkozólag ille-

tékes helyről ama felvilágosítást nyertük, hogy Arany László hagyatéka korántsem képvisel oly nagy értéket, mint közölték, mert a hagyaték legnagyobb részét a fehérmegyei alapbirtok képezi s ezenfelül Arany Lászlónak csakis egy csekélyebb letétje maradt a Földhitelintézetnél. Ennél fogva a hagyományokra vonatkozó közlemény nem felel meg a valóságnak.

— **Agyonütötte a part.** Szegény Ciampo Beniano messze idegenből, derűs Itália Ajacbió városából jött el több honfitársával Magyarországra, hogy kenyeret keressen az otthon maradt családjának. A derék Ciampo Beniano a tenkei vasut építésnél volt földmunkás és a rippai hegynél dolgozott. Tegnap is a társai-val fejtette az agyagot a hegyoldalból szorgalmasan; egyszer csak leszakadt a part s Benianot maga alá temette. — Mire leszedték róla a vastag agyagréteget már halott volt a szegény. Kétségbeesett özvegyének, s hat kicsiny árvájának hivatalosan, száraz, komoly írásban adták tudtára a mérhetlen nagy csapást.

— **Eltűnt inas.** Ferge Antal 16 éves fiu, ki H e g e d ü s Lajos csizmadia mester-nél sajátította el a csizmakészítés ipari fontosságú titkát, nyomtalanul eltűnt, Augusztus első óta nem tudnak hozzá tartozói róla semmit. — Most körözik.

— **Biró Lajos beteg.** Biró Lajos hazánkia, a ki távoli országokból oly nagybecsű természeti gyűjteményekkel gazdagította Nemzeti Muzeumunkat, betegen fekszik Singaporéban. A tudós kutató éjjeli cserkészései alkalmával kapta lázbetegségét, melytől hónapok óta nem tud megszabadulni. Ezért hosszabb ideig Singaporéban marad. Felgyógyulása után azonban ismét folytatni fogja kutatásait.

— **A díjlövészet eredménye.** Augusztus 7-én tartott lövészet eredménye: Díjat nyertek: legjobb mélylövésessel S z a b ó Sándor 4 koronát; legtöbb körlövésessel B a u m Miksa 2 koronát.

Színház.

* **Az új primadonna.** A Pécsi Napló meleg hangon gratulál Komjáthy Jánosnak, s így közvetve a debreczeni közönségnek is Leopold Francziska szerződöttése alkalmából. Egész lelkesedéssel írja Leopold Francziska asszonyról a következőket:

A debreczeni színház primadonnája. Komjáthy János, a debreczeni színház igazgatója, szerződöttette Leopold Francziska koloratur-énekesnőt, ki ritka magas szopránjával mult évben Pécssett aratott nagy sikereket. A debreczeni közönség kiváló erőt nyert Leopold Francziskában, kinél bájosabb hangú énekművésznője ma alig van a vidéknek. Szeptember 18-án M.-Szigeten lép föl először »Hoffmann meséi»-ben, mely hármass szerepben egyik legszebb sikerét aratta Pécssett, míg Debreczenben a »Hunyady László» opera Erzsébet szerepében fog a debreczeni közönségnek bemutatkozni. Az bizonyára ép úgy meg fogja kedvelni és szeretni azt az ép oly szerény, mint szép tehetséggel megáldott énekesnőt, mint a mi közönségünknek azon része, melynek szemében az énekesnő főerénye, ha szép hangja van és avval művészi tökélyvel énekel. Komjáthy János debreczeni igazgatónak csak gratulálhatunk társulatának ezen művészi erővel való kiegészítéséhez.

* **Szintársulatunk M. Szigeten.** Komjáthy igazgatása alatt álló szintársulat július 31-én kezdette meg szigeti működését »Folt«, a mely tisztite című drámával. Nagy tetszést aratott Fái Flóra ki ezzel a felléptével meghódította a szigeti közönséget. Mezei Andor a társulat baritonistája azonban nem igen tetszik a közönségnek. A »Máramargisi Lapok« a következőket írja róla: **Mezei Andor**, mint Ripp Ripp, nem a legsikerültebb baritonistának mutatkozott be; beszédes jeleneteiben sikerültebb volt játéka. legsikerültebb pedig ott, mikor 20 év múlva, mint megöregedett ember tér vissza városába. Trilby című szerepében Szabó Irma próbálkozott meg. A közönség kedvezően fogadta, a kritika is igen melegen emlékezik róla. — Ez ideig különben színre kerültek. A sabin nők elrablása, A nőszabó, Hamlet. (a című szerepben Komjáthyval, Ripp Wan Winkle, Trilby, Hadak útja 1848. A társulatot a közönség meleg pártolásban részesíti.

* **Komjattyné fürdőzik.** Komjattyné egészsége helyreállítása végett a Félix-Fürdőn nyaral. E hó végén azonban ő is Szigetre megy, s meg kezdi fellépéseit.

Krivány — öngyilkos.

— Saját tudósítónktól. —

Messze tengerekről, kerülő uton érkezik a hír, hogy az aradi árvák megrablója, Krivány János, a büntető igazságszolgáltatás elől örök időkre elmenekült — a hideg hullámsírba. Idegen hajón, száz és száz idegen ember között nem volt nyugodalmas percze s a mikor azt hitte, hogy felisúrték, a bűnös öntudat halálba kergette.

Es ha igaz, a mit hírül ad a Stokholms Tidningen, hogy Krivány János július 28-áról 29-ikére forduló éjjelen a Skagerac-szoros mellett a tengerbe ugrott. s ott eltűnt a habok között, az aradi bűnkrónikának keresett hőse elvitte magával öökre a titkot, melynek megfejtésén hetek óta hiába tőri a fejét a törvény embere, vizsgálóbíró, ügyész, a mire az egész ország kíváncsi, a mit mindenki szeretne tudni: kik voltak bűntársai, kik takargatták az ő nagy bűnét?

A hullámsír néma, jól megőrzi Krivány titkát.

A szenzációs hírről aradi tudósítónk következőket írja:

Néhány nap előtt a hírül adtuk azt a verziót, hogy Krivány hamis utlevelet szerzett magának s nem ment Amerikában, hanem egy nagyobb kiránduló társasággal a Norvég tengereken jár. Névtelen levélben volt megírva ez a hír.

A vizsgálat folyamán azonban annyi névtelen levéllel zaklatták Köller vizsgálóbíró. Meszlényi kir. alügyészt, hogy ügyet sem vetettek e levelek tartalmára, mert nem egynek nyilván az volt a célja, hogy félrevezessék a vizsgálóbíró, hamis csapásokat jelöljenek a vizsgálat útjának.

Hol Bécsből, hol Hamburgból jöttek a levelek, de Arad környékéről is, hogy Krivány Hamburgban hajóra szállt s már ki is kötött New Yorkban.

Sarlot Domokos főkapitány kiküldte Greén Nándor alkapitányt, kutasson Budapesten, Bécsben, nem akad-e valahol Krivány nyomára.

Hiába volt a szorgos keresés, a sikkasztónak Bécsben nyoma veszett.

Jó sokára érkezett Bécsből a hír hogy a rendőrség egy előkelő fogadóban Krivány fekete bőröndjét megtalálta, de a bőröndben sem volt semmi, a mi Krivány nyomára vezetett volna. Néhány női arczkép, egy ezüst bot, két rend ruha, értéktelen iratok, ezeket hagyta a bőröndben Krivány.

Ez volt az utolsó nyom, mely utbaigazításul szolgálhatott volna, de ez is csak azt

adta hírül, hogy Krivány Bécsben járt. Hova ment, merre vette utját, senkisémet tudta.

A vizsgálat pedig semmi új momentumot nem birt felderíteni. A rovincsoló bizottság folytatja munkáját, a fegyelmi bizottság megkeresi Krivány bűntársait.

Ebbe a csendes munkába vegyült bele ma az a szenzációs hír, hogy Krivány öngyilkos lett. Mint a villám, oly sebesen terjedt el a hír Aradon, érthető feltűnést keltve mindenütt, a hová eljutott.

Egy svéd újság hozta hírül s nem volt Aradon keresettebb lap, mint az idegen nyelvű nagy újság, mely feltűnő helyen nagy betűkkel hirdette világszerte, hogy az aradi sikkasztó árvapénztárs a tengerbe fullt.

El Aradon egy Schreiner Harry nevű zeneigazgató, a ki Svédországból hozott magának feleséget. Az asszony néhány év alatt megtanult magyarul, derék magyar menyecske lett belőle, de hazája hőfödté hegyeit, szülőföldjét a messze magyar alföldön sem tudta elfelejteni.

Stockholmból kapott újságot, ebből értesült az idegenbe szakadt menyecske, mi történik hazájában.

A Stockholms Tidningen, mely Svédország legelterjedtebb lapja, — naponként 80 000 példányban jelenik meg — ma érkezett számában egy távirat jelent meg, mely első pillanatra megragadta — Steinerné figyelmét.

Az volt írva a táviratban, hogy a Themis nevű hajóról július 28-án éjjel 1-2 óra között egy elegáns uriember eltűnt. Személyleírása teljesen ráillett Krivány János személyleírására.

Ehhez a szákszavu távirathoz hosszabb magyarázatot csatolt a svéd újság.

A Themis-hajó egyike a legnagyobb és legkényelmesebben berendezett svéd hajónak. Néhány hét előtt indult a tengerre nagyobb társasággal. Az utasok között volt egy sápadt, beteges arcú uriember, a ki feltűnő magyarázóval beszélt németül.

Csak keveset beszélt, nem igen vegyült a többi utasok közé, legszívesebben egy-egy svéd lelkészszel társalgott. A fedélzeten órákig ült és bánatos, szomorú tekintettel nézte a tengert s egymagában üldögélve kerülni látott a körülötte nyugtató sokaságot, mely ha a tenger csendesen himbálta a hajót szél nem kavarta fel a hullámokat, megszálla a fedélzeten s hangos jókedvvel szórakozott a sebesen sikló hajón.

Az idegen már Göteborgban, a mikor elindult a hajó, feltűnt az utasoknak. A német lapokat kereste folytonosan olvasni, — összerezzen, ijedt tekintettel nézett körül.

A Themis Frederichhavenben kikötött; itt kapta a postát, itt hozták friss lapokat a hajóra.

Ezekből a lapokból olvasta a hajó kapitánya, meg az utasok nagyrésze, mi történt Magyarországon Aradon. Az árvatári nagy sikkasztásnak néhány részleteiről itt nyertek tudomást, a Themis utasai Krivány személyleírása is ezekben a lapokban volt. És csak természetes, hogy Krivány is kezébe vette a lapokat, ő is olvasta.

Estefelé járt az idő, a mikor Themis Frederichhavenben felszedte horgonyait. A nap leáldozóban volt, biborvörös sugaraimegörtek a féhérfogru habokban, csendes volt a tenger s a Skaeger-rack felől hajtott hűvös levegő a tengeri szellő.

A fedélzeten is elcsendesedett minden, a mikor kigyújtak a hajó villamos lámpái. Csak a gyanus ismeretlen járt-kelt a hajón. A Skaeger rack-szorosba ért a Themis éjjel egy és két óraközött.

A hajón csak a személyzet volt ébren. Az őrt álló matróz a fedélzete halazd végig, a mikor ő is, meg a hajóhídon a kapitány is loccsanást hallottak.

A hajókerék larmájának tüntetése a lesánás sügyet sem vetett rá.

Csak később hajnal felé, mikor a kapitánynak jelentették, hogy a külön kabin, beteges, sápadt arcú utasa nincs sehol, ekkor

jutott eszébe a kapitánynak is, hogy az éjjel hallott loccsanás aligha összefüggésben nincs az eltűnt utassal. Kerestette mindenfelé, de nem találták sehol.

Reggelre, mikor felébredt a sok utas, pár percz alatt mindenki tudta, hogy egy utas eltűnt, bele ugrott a tengerbe és pedig az, a kit mindenki gyanus szemmel nézett s a kiról a hajó kapitánya határozottan kijelentette, hogy az volt Krivány János, a sikkasztó árvapénztáros.

Az eltűnt utas máhát fölkutatták, és öt bőröndöt találtak. Ezeket a kapitány rögtön elkülönítette a többi utasok máhától. Ezalatt pedig a Themis Stavangerben kikötött. A kapitány rögtön jelentést tett a hatóságnak, kirakatta Krivány máhát, a melyeket további intézkedésig a stavangeri rendőrség vett őrizet alá.

Igy beszéli a svéd újság Krivány elpusztulását, a közelebbi részletek természetesen hiányoznak.

Aradról még a következő távirat érkezett:

Schreiner Harry konzervatóriumának igazgatója Stokholmból kapott újságot s ebben az a hír van megírva, hogy Göteborg és Stavanger között közlekedő hajóról egy utas a tengerbe ugrott, a kire Krivány személyleírása teljesen ráillik. Sarlot főkapitány azonnal táviratozott Stockholmba hitteles felvilágosításért. Aradon nagy izgalommal várják az érkező hírt.

A női szépségről.

Nem tudom, hogy más is úgy van-e vele, — de én szeretem a szépet! — Különösen akkor, ha ez a bizonyos szép, — egy nő!... De milyen szép nő? Kérdhetnek tőlem.

Olyan nő, ki nekem tetszik! Mondanám rá feleltetül.

Általában azt tartjuk, hogy: szép az, mi tetszik! Egynek szép ez vagy amaz; mi másnak kevésbé, vagy éppen nem az. Kinek kinek más az izlése más a fogalma a szépséget illetőleg. Innen van, hogy sokszor a szépség fogalma nem egyezik avval, a mi egyszers mind tetszik is.

Lehet egy majdnem tökéletes szép nő, (egészen tökéletes úgy sincs) a ki mégis, sem egyiknek sem másnak nem tetszik; ellenben avval, kiben a női szépségnek rendszerint megkívánni szokott kellékei is hiányoznak.

Legtöbbször egy metszés, egy-egy vonás az arczon, mely különösebben ragadta meg figyelmünket, a homlokon állon, az ajakon, vagy a szemek kifejezése, színe a tekintet az a mi a tetszést kihívja.

Megjegyzem, hogy a melyik nő már már tetszik nekünk, annak szépségéről elfogulatlanul nem tudunk itélkezni.

Nem tudjuk a tetszés okát megállapítani mert az érdek elmosul, s csak az ösztön suggeral.

Nagyon sok kellék kell ahhoz, hogy a női szépség tökélyét minél inkább megközelítse s általános tetszést érjen, mert az elvont tulajdonságok, a szellemi képességek, a belső kellemek végtelenül befolyásolják az itélkezőt.

Jelen alkalommal csak a nő külső lége s, — vagyis szemmel látható szépségét taglalom.

Az egyéni szépség a nőben általános megállapodások szerint 91 kelléket kíván meg. A görögök kezdték először a szépség kellékeit vitatni és felállítani. A meglevőkhez a francziák rendszeresítettek többet s az östszest elfogadták a világ minden művészei. A kellékek a következők:

Haj legyen egyforma színűleg fekete vagy szőke (1), de mindenesetre sűrű (2), hosszú (3), fényes (4), puha (5), és hullámos (6). Homlok fehér (7), sima (8), s kissé domborodó (9), a halánték az arczban egy hajlással kell menjen át (10).

Szem lehet, fekete vagy kék (11), de föltétlenül nagy (12), 1 szem golyója belül hófehér és nem apró vérerekkel átvont (13).

Együttal t... csillogó szemek... gödrök sötétek... nyörű szemek, ... tét árnyékolással... legállhatatlanab... tásos főtényező... ábrándos, merer... nyokat feledtet...

Mert a nő... ben rejlik.

Ha ez szép... szemben.

A szemhéj... lak hosszúak (3)...

színűek (20) ... hosszú ivü) és... formán sűrű (2)...

fekete (26), esa... A tekintet... pen beszédes.

Örr éper... a homlok mag... (29), metszése...

Az orczim... hajló (31) és h... hosszának fele...

Száj ki... sége iveltségéb... kak (36) a szá... hamvas legyer...

Füül kies... lója a fejhez s... (46). A fülpor...

A ill kies... közepén egy n... nem hiányozh...

Arca t... fehér (vagy k... Tiszta (54), az...

Nyak g... vékonyabb (56)...

Váll a... hérek (59).

Kebe l... és nem alá cs... (A szem után... a kebel.)

Karok k... (65), rövidek...

Kéz ki... puha (71) és... kék (72) Kör... rózszaszínűek...

Terme... nyosan (76),... gyen a kövér... hát egyenes... hető (80).

Láb a... nyek (82), ró... vestagsága a... széles (86).

Bőr a... sima felület... áttetsző halv... nál (90).

Végül a... pont (lenese)... ség gyümölcs... Ne rém...

miatt. A férf... vetve s ebbő... nálunk: min... gis (no ne p... nünket férf... le a követke...

Ott áll... tüdővel szí... levegőt.

Friss t... égben a fjo...

Együttal tündöklő (14), (ezt mondják csillogó szemnek) és mélységes (15). A szemgödörök sötétek (16). — az ugynevezett gyönyörű szemek, melyek természetlőtől mindig sötét árnyékolással körülveve vannak a legszebb legálthatatlanabb szépség kellék. Annyira hatalmas főtényező a szép nőnél, hogy ha ilyen ábrándos, merengő szemekkel bir, egyéb hiányokat feledtet ez egygyel is.

Mert a nő legnagyobb hatalma a szemében rejlik.
Ha ez szép, akkor félig győz a bírálóval szemben.

A szemhéjak vékonyak (17), a szempilák hosszúak (18), sűrűek (19), és sötétebb színűek (20). A szemöldök nagy (21) (azaz hosszú ivű) és ivelt (22), keskeny (23), egyformán sűrű (24), és oda tapadó (25). Színe fekete (26), csak sötétebb a hajnál.

A tekintet legyen nyílt (27), tulajdonképen beszédes.

Őrre épen olyan hosszú kell legyen, mint a homlok magassága (28), azonkívül vékony (29), metszése görög (30).

Az orozimpák kanyarulata nem hirtelen hajló (31) és hossza egynék-egynek a száj hosszának fele legyen (32).

Száj kicsiny (33) és piros (34), szépsége iveltségében van (35). Kissé duzzadt ajkak (36) a száj körül a bőr hófehér (37) és hamvas legyen.

Fül kicsiny (44), rózsaszínű (45), kagylója a fejhez simuló (46) és szélei behajló (46). A fülporcnak a nyilást fedni kell (47).

A fül kicsiny (48), gömbölyű (49) és rajta közepén egy mélyedés, vagy gödröcske (50) nem hiányozhat.

Arca tojásdad alakú (ovális) (51), színe fehér (vagy kreol barna) (52) és üde (53) Tiszta (54), azaz folt és jel nélküli.

Nyaka gömbölyű (55), a fej felé kissé vékonyabb (56) és fehér (57).

Vállak gömbölyűek (58) és hófehérek (59).

Kébel széles (60), magasan álló (61) és nem alá csüngő. Domboru (62) és telt (93) (A szem után a női szépség második főkélléke a kebel.)

Karok gömbölyűek (64), telt idomúak (65), rövidke (66) és fehérek (67).

Kéz kicsiny (68), fehér (69) párnás (70) puha (71) és az ujjak törzse felett gödröcskék (72) Körmök szabályosan egyöntetűek és rózsaszínűek (73), metéltek (74).

Termék karcsu (75) és magas (de arányosan) (76), Hajlékony (77) és közepes legyen a kövérség és soványság között (78). A hát egyenes (79). — A has alig észrevehető (80).

Lábak épek és kicsinyek (81), keskenyek (82), rózsaszínűek (83) míg a lábikrák vastagsága a tagokkal egyenlő (84) A csipő széles (86).

Bőr általában fehér mindenütt (86), sima felületű (87), puha (88), hamisas (89) áttetsző halvány pírrel az arczán a halántéknál (90).

Végül az arcz jobb vagy balfelén egy kis pont (lencse) (91), közhit szerint a hét szépség gyümölcse elmaradhatatlan.

Ne rémüljenek el hölgyeim e nagy szám miatt.

A férfiak kevesebb feltétel alá vannak vetve s ebből a kevésből is igen sok hiányzik nálunk: mindig több, mint a nőknél. S mégis (no ne piruljanak el!) ugy-e szeretnek benünket férfiakat?! — A többire nézve vonják le a következtetést! . . .

S. E.

CSARNOK.

Álomvilág

Írta: Lázár Béla.

Ott állott a Chapu szobra előtt, tele tündövel szívta magába a pompás, illatos levegőt.

Friss tengeri szél áramlott a levegőben a fjordokról s az Orsted-parken fasz-

rai között lustán huzódott végig. Gyönyörűség volt nézni ezt az orleansi — szüzet, a francia mester remekét s ismételtette magában az anatómiai neveket. Előbb a karját, mi közben homályos fizikai érzetek ébredtek benne, azután az előrenyújtott lábát, elsorolta magában az izmokat, egyenkint részletesen, a latin neveikkel, de azért arczába szökken a vére, a telt idomok láttán. Tulajdonképen nem is a szobrot nézte, haza gondolt, arra az élő lényre, a szíve titkos imádatára s halkán, lopva be merte vallani magának, hogy szereti, szereti, szereti . . .

Milyen messzi esett! . . .
Itt van, a dán fővárosban, hogy is került ide? Hogy tetszik neki, mintha valami bűvös varázslat csempészte volna ebbe a mesészerű világba, ezek közé a csöndes emberek közé, ebbe a sárga városba, hol lenyűnő minden, az asszonyok haja, a férfiak szakála, az utcák, a parti hajók, a naplemente, a levegő Hogy is került ő ide?

Nagyon szomorú volt akkor és lehorgasztott fejjel botorkált a Kerepesi-úton, egyedül, hol egypár nappal azelőtt, még lilével volt együtt, de az már elment, szerencsét kísérteni s elvitte magával a lelke nyugodalmát, cserébe hagyva háborgó érzelmét. Elhagyatottnak, nagyon nagyon szerencsétlennek érezte magát. Hónapokra visszavetve, azzal a tudattal, hogy kezdheti újra előlről, ott, a hol elhagyta; folytathatja tovább, m.g. összegyűjti a négyszáz forintot, ennyi kell a szigorlataihoz.

A könyveket unalommal forgatta immár mindent — mindent megtanult, a mi csak kellett, de nem volt meg a pénze, gyűjtheti ezután is garasról-garasra. Azután egyedül, míg ki tudja, mi történik a messzi távolban, egy szegény elhagyatott leánnyal, a ki nem csak álmaiban kísérti, ott van mellette, magányos sétatáiban is, látja a kacagó gödröcskét, a pajsán mosolyát, a ragyogó orcáit, azokat a csodás hamvas pírban uszó bíborarczot, azokkal a kékes szürke szemekkel.

— Miért busulsz, pajtás? . . .

Megszólították s ő megállott. Iskolatársa volt, a ki már hat hónappal azelőtt lerakta a szigorlatait.

— Nos, átéstél a bajokon?

— Nem.

— Ugyan, ugyan . . . Persze, még mindig nincs egyéni a pénzed. . . Hopp, megvan! Tudod ugy-e, hogy hat hete megházodtam? Az apósom keres a kis sógorom mellé egy kísértőt, a ki elutazna véle világot látni. A fíu most tette le az érettségét, pajtás, menj véle s lesz pénzed.

— Barátom!

Elállott a szava . . . Így jutott ebbe a mesésen sárga városba is, honnét holnap indul tova, fel a Fjordokra, hogy a kis Telemakusát kísérje az első nagy útjára.

Ezenközben nézte-nézte Chapu szobrát, ezt a csodaszép fiatal nőt, a szent lobogóval a kezében. A szűz mosolyogni látszik, miközben belerohant a halálba. . . . Ő lit látta maga előtt, a ki mosolygva ugrott bele az életbe, a mi éppen olyan sodró áradat, a minő a háború; belerohant pedig messze, messze, festett világba, hazug életbe, czifra papírkoronával a fején. Jól esett neki ezt a mártírt nézni, a ki győzött. Győzni fog az ő mártírja is, a küzdelem ugy sem tarthat soká. Számlálja a napokat . . . Elmúlik ez a nyár, jön az ősz . . . Ugy felt azelőtt a nedves, őszi, csatakos napoktól, most várja, sóvárgó vágygyal, csak akkor kezdődik el az ő szabadítási harcza. Ugy elgondolja azt a szép jelenetet.

Behunyja a szemét, s szinte hallani véli a szigorlati kérdéseket. Mormogja a választ, halk, töredezett hangon. Aztán fekete ünneplő ruhában ott áll az egész tudós tanártestület előtt, leteszi az esküt, doktornak fogadják és szabad.

Kipirul és nehezen lélegzik. . . Ah, jövel, jövel szépséges pillanat, te régóta várt nagyszerűség, szabadság pirosó hajnala. . .

Agyában felcsengenek Petőfi lázas dalainak

töredékei s a ragyogó szemekkel nézi, de nem látja Chapu győzelemittas alakját, a ragyogó szemű mártírt, a szent lobogóval a kezében.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése. —

Debreczen, augusztus 8.

Készáru 5—10 magasabb

Őszi buza	830—832
Májusi buza	—
Őszi rozs	6.50—6.52.
Tavaszi rozs	—
Őszi zab	5.37—5.39.
Tavaszi zab	—
Májusi tengeri 1899.	4.30—4.32.
Julius tengeri	5.00—5.00.
aug.—szept. tengeri	5.93—5.95.

Sertespiacz. Budapest Kőbánya
1898 július 31.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz
páronként 340 klgon felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronként 300 260 kgr. sulyban) — krtól — krtól — krtól. Fialat nehéz (páron — 23) klgon felüli sulyban) —65 krtól 70—krig. Fialat közép páronként 250 300 klg. sulyban) — 59 krtól 65— krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. terjedő sulyban) — krtól — krtól. II. **Magyar szedett:** Nehéz páronként 280 klgon felüli sulyban) —52 krtól —59 krig. Közép (páronként 220—230 krg sulyból) —44 krt —45 krig. Könnyű páronként 220 klg. terjedő sulyban —3 rától —44 krig, III **Serbiai:** Nehéz páronként 260 klg. felüli sulyban) —51 krtól 52 — krig. Közép (páronként 220—260 klg. sulyban) —49— krtól 50 — krig. Könnyű (páronként 220 klg. terjedő sulyban) —47— krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1898. évi július hó 26 napján volt készletben: 29.752 darab. 1898. évi július 26-ik napján felhajtott — drb 1898 évi július hó 26-ik napján elszállított 690 drb. 1898 július hó 26 ik napjára marad készletben 25838 drb. Hízottsertés forgalom változatlan.

DEBRECZENI PIACZI ÁRAK.

augusztus 2— hetivásár

Élelmi-szerek és házi-cikkok: Száz kilónként: Bab 8—12, burgonya 1.80 frt, borsó 18—28 frt, lencse 20—32 frt, (liszt láng) 19.40 17.80 frt. (zsemlye) 19.20—19 frt. (fehér) 13.60 — frt, (közép) — frt. (rozs) 11.60 kr, (barna) 15 kr, lencse 22—36 kr, liszt (leg-finomabb) 20 kr, (buza finom) 19 1/2 kr (buza durva) — kr, (rozs) 18 kr, (zsemlye) — kr, (fehér közép) —kr, (barna közép)—kr, szappan 20—24 kr, zsir (disznó)— kr, (liba)—kr, nuzlaszon 6 — kr, szalonna uj 68 kr, sótlá 70 kr. Literenként: Borsó 14-16 kr, bor (ó hegyi) 40—60 kr, (6 kerti) 40—60 kr, (uj kerti) 30—36 kr. eczet — kr, lencse 14—16 kr, pet-róleum 16—24, pálinka (közönséges) 32 kr — frt, rizskása 14—34 frt, szén (putnoki, 1.00 frt, (salgótarjáni) 1.50 frt, (szalon) 1.80 frt, pirszén 2.00 frt, szalonna ó 65. — frt, szalonna uj 52—53 frt, szalonna sótlan — frt, háj uj — frt, háj ó 56—60 frt, zsir — frt. — Kilónként: Bab 8—12 kr, borsó 18—24 kr, burgonya 3 kr, kenyér (fehér) 18 tej 10 kr, tejfel 40 kr.

Allatvásár: Szarvasmarha felhajtott 600 drb, eladatott 500 drb; 16 felhajtott 350 drb, eladatott 280 drb; juh és bárány felhajtott — drb, eladatott — drb.

Husarak: Marhahus kilónként 36—54 kr borjúhus 53—60 kr juhhus 32—36 kr, sertés-hus 48—60 kr.

Gabonaneműek: Buza 12.00—11 frt kétszeres 11.50—10.70 frt, árpa 5.60—5.40 frt zab 6.40—6.20 frt, tengeri 5.90—4.70, lencse — frt, köleskása — frt.

Tájékoztató.

Az „Arany bika“ vendéglő éttermében vasárnap esténkin a Magyar testvérek és Rácz Károly zenekara felváltva tartanak zeneestélyt. Az „Arany-bika“ kávéházban hetente zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyarok.

Zene-estélyek.

A Hungária kávéházban minden szerdán szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.

Nyilvános olvasó terem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 5-6 ig.

Muzeum, a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12 ig.

8039.

1898.

Ló- és szarvasmarha- eladás.

A város törzsménéséből és a gazdasági törzsgulyából kiselejtezett és számfeletti kancza és herélt lovak és tehének eladása elrendeltetvén, értesítettnek a venni szándékozók, hogy a lovak a f. évi augusztus hó 14-én, a szarvasmarhák pedig a f. évi augusztus hó 15-én délelőtt 9 órakor a ló-, illetve a baromvásártéren fognak árverés útján eladatni.

A lovak és szarvasmarhák a város epreskerti telepén bírmikor megtekinthetők.

Debreczen, 1898. augusztus hó 4-én.

A városi tanács.

832
1898 v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreceni kir. bírósnak VI. 485/3 1898. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint özv. Polgár Antalné részére Dobó Sándor és neje debreczeni lakosoktól 800 frt tőke, ennek 1895 évi Julius hó 1 napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 102 frt 68 kr perköltség erejéig a fizetett összeg betudásával 1896 évi Junius hó 3-án bíróság felül és lefoglalt és 362 frt 90 kr-ra becsült butorok, ágy és ruha neműek és egyéb ingóságok 1898. évi Augusztus hó 30-án délelőtt 9 órakor kezdetét vevő és Debreczenben a Városgazdai hivatal udvarán a kenyér piacon megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1898 évi Aug. hó 2-án.

Bódogh Zs.
bírói kiküldött.

Vasuti menetrend

Érvényes 1898. Május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	3.37	délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután
P.-Ladány	8.15	este	Személyvonat	9.45	este
Budapest	9.01	reggel	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.27	este	Személyvonat	5.45	reggel
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22	reggel	Személyvonat	1.10	délután
M.-Sziget	3.—	reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	3.56	délután	Személyvonat	10.50	este
M.-Sziget	6.55	délután	Gyorsvonat	11.25	este
Szatmár	8.20	este	Tv. sz. sz.	12.46	este
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25	reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.01	délután	"	7.07	délután
Szerencs	7.05	este	"	10.30	este
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Füzes-Abony**	4.16	délután	"	7.56	délután
Debreczen—Nagy-Léta—Vértés					
N.-Léta—Vértés	8.35	reggel	Vegyesvonat	10.03	délelőtt
N.-Léta—Vértés	4.21	délután	"	6.15	délután
Debreczen—Tisza-Lök					
B.-Szt-Mihály	5.28	reggel	Vegyesvonat	9.17	reggel
H.-Nánásig	4.06	délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20	déli	"	1.18	délután

* Minden kedden.

** Csak Tisza-Füredig.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l o n n a n	
P.-Ladány	7.40	reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel
P.-Ladány	5.14	reggel	Személyvonat	4.06	reggel
Budapest	3.36	délután	Személyvonat	9.15	délelőtt
Budapest	6.50	délután	Gyorsvonat	2.15	délután
Budapest	2.40	éjjel	Személyvonat	7.05	este
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51	reggel	Személyvonat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
Királyháza	6.54	délután	Személyvonat	1.22	délután
M.-Sziget	8.54	reggel	Gyorsvonat	4.50	délután
M.-Sziget	10.12	este	Személyvonat	3.50	délután
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07	reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.21	délután	Személyvonat	9.07	délelőtt
Szerencs	7.67	este	Személyvonat	5.13	délután
Nagy-Léta—Vértés—Debreczen					
N.-Léta—Vértés	7.18	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértés	3.13	délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17	reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.51	este	"	2.40	délután
H.-Nánás	3.30	délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.31	délután	"	11.35	délelőtt
F.-Abony*	7.47	este	"	5.22	délután

* Csak Ohat-Kócsig.

DE

Előfizetési árak:

Megje

Az egé-
gek minden-
kotni. Hazá-
vés, mely a
darabokra o-
lamalkotó m-
mett termés-
A magy-
a nemzetisé-
azonban fan-
szenvedélyt
izgatják a k-
Majd az-
szerbek sirá-
fujja meg a
szok visitan-
lenségünket.
Csak ne-
éves alkotm-
a küzdelmes
példás hazaf-
A föld-
ezer éves al-
Felvetjü-
európai állam-
határait, leg-
sok századon-
Magyarország-
A magy-
tására irány-
az ellenállhat-
badság, egye-

A DEBREC

K

— K

Csak fel-
Ébren, álom-
én szerelmem
Elrabolta
tad életem es-
elveszett bold-
Elmereng-
üdvörl: téged
Boldog a
tolsz, a kö, m-
rágillat, melye-
kebledre tüzes
hár, amelyet a
szomjadat olto-
Irigyelem-
ja, a napsugar-
a falat, mely
hangodat elfog-
dat tovább vis-
bele nézel, me-
Ábrándj-
gyötöröm, gond-